

Uskon kautta me ymmärrämme... Hepr.11:3

Hepr. 11:3: "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä."

Raamattu liittyy yhteen uskon ja ymmärryksen. Tähän Jumalan sana viittaa useissa kohdin. Vuosien varrella ns. karismaattisten herätysten (Toronton ja Pensacolan herätys 90 -luvulla, Lakelandin herätys, Nokia Missio jne.) johtajat ja puhujat - ennen ja nyt - ovat toistuvasti kehottaneet, että saadaksesi Jumalalta Pyhän Hengen kautta siunauksen kokemuksen, sinun pitää laittaa ymmärryksesi, eli itsenäinen ajattelusi sivuun. Pitää vain ottaa vastaan ja hyväksyä kaikki esitetty voidaksesi kokea Jumalan läsnäolon. Jos ajattelet ja arvioit, eli käytät Jumalan sinuun luomaa ominaisuutta, ymmärrystä, et pääse Hänen läsnäolonsa kokemiseen.

Ymmärrys on ajattelua, päättelystä, meille annetun tiedon ja informaation tutkimista ja arviointia. Kaikkeen tähän Raamatussa kehoitetaan. Keskeistä niin uskon kuin ymmärryksenkin suhteen on, mistä lähteestä sitä saamme. Onko se ihmislähtöistä, sielunvihollisesta vai Jumalan antamaa. Olemme lopulta itse vastuussa siitä, mitä omaksumme ja mihin menemme mukaan.

Kun Jeesus antaa meille uskon, me ymmärrämme, että muuta tietä ei ole. Usko julistaa meidät ensin kadotukseen matkalla oleviksi syntisiksi, se ohjaa meidät etsimään pelastusta, ja ilmoittaa meille Kristuksen, josta mm 2.Kor.5:19 mainitsee "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa." Voimme ja saamme laittaa tuon maailma -sanan sijaan oman nimemme. Uskon kautta me ymmärrämme pelastukseen sisältyvän Jumalan äärettömän suuren armon vaikka emme lopulta ymmärräkään suurta ja kaikkivaltiasta Jumalaa itseään. Kristuksessa Jumala otti vastuun sinun ja minun syntisyydestämme. Hän kärsi niiden rangaistuksen ikään kuin olisi itse ollut syyppää.

Raamatun mukaan kaikki oikea ymmärrys on Jumalalta, "Jumalalla on viisaus ja voima, hänellä neuvo ja ymmärrys", Job.12:13. Tätä ymmärrystä meitä opastetaan rukoilemaan itsellemme, kuten Ps.119:125: "Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi tuntisin." Jumalan todistus on Hänen sanassaan ja tässä tarkoitetaan sen tutkimisen kautta saatavaa ymmärrystä. Kuinka moni yhteiskunnassa enää sitä rukoilee? Onko kansanjohtajia, jotka polvistuvat Herran eteen kriisin kohdatessa? Lopulta tapahtuu, kuten Jesaja 29:14 varoittaa: "sentähden, katso, minä vielä teen tälle kansalle kummia tekoja - kummia ja ihmeitä, ja sen viisaitten viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten ymmärrys katoaa."

Mitä muinoin profetoitiin Israelille, pätee edelleen yleisesti kaikkiin kansoihin. Jeremian kirjan luvussa 18 jakeet 7-12 kuvaavat tätä: "Yhden kerran minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan; mutta jos se kansa kääntyy pois pahuudestaan, josta minä sitä

uhkasin, niin minä kadun sitä pahaa, jota ajattelin tehdä sille. Toisen kerran taas minä lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan; n sitä hyvää, jota olin luvannut tehdä sille. Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Katso, minä hankin teille onnettomuutta ja pidän neuvoa teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pahalta tieltänne ja parantakaa vaellukserne ja tekonne. Mutta he vastaavat: 'Se on turhaa! Sillä me vaellamme omien neuvojemme mukaan, ja me teemme kukin oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.'

Sydämen paatumus tuottaa ihmisen omaa, Jumalasta erossa olevaa ymmärtämistä, asioiden tekemistä ja hyväksymistä. Jumala on koko ihmishistorian Jumala eikä Häntä voida syrjäyttää siten, että ajatellaan ja opetetaan ettei Häntä ole olemassakaan. Lopulta kuitenkin "ei auta viisaus, ei ymmärrys, (ihmisen oma viisaus ja ymmärrys erossa Jumalasta) ei mikään neuvo Herraa vastaan", Snl.12:30. Ps.119:169 mukaan pyydämme: "Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen."

Jumala tarjoaa viisautta Sanansa ymmärtämisen kautta. Psalmi 111:10 muotoilee asian: "Herran pelko on viisauden alku, hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat. Hänen ylistyksensä pysyy iankaikkisesti." Herran pelko on todellista Jumalan pelkoa ja kunnioitusta, Jeesuksen sanoin Matt.10:28: "Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan ennemmin peljätkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin." Ps.22:23: "Te, jotka pelkääte Herraa, ylistäkää häntä. Kunnioittakaa häntä, kaikki Jaakobin siemen, kaikki Israelin siemen, peljätkää häntä." Snl.8:13 täsmentää: "Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, pahaa tietä ja kavalaa suuta minä vihaan."

"Mutta viisaus - mistä se löytyy, ja missä on ymmärryksen asuinpaikka"? - kysytään Job.28:12. 1Kor.1:24 vastaa siihen, "mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus." Raamattu johtaa meidät aina Kristukseen, joka itse on elävä Sana ja tekee kirjoitetun Sanan meille eläväksi ja ymmärrettäväksi uskon kautta. Ei niin, että meistä itsestämme tulisi tässä elämässä täydellisiä kaikessa tiedossa ja taidossa. Ei edes raamatullisessa tiedossa. Jumalallinen meille jaettu ymmärrys on pohjimmiltaan sitä, että näemme Kristuksen täydellisenä ja kaikkietävänä, kaikkivaltiaana ja itsemme kätkeytyä Häneen. "Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan", 1Kor.3:23.

Viisautta saadaan siis ymmärtämisen kautta. Kun Jumalan pelko ja Hänen kunnioittamisensa sysätään syrjään eikä sitä opeteta ihmisille, oikea ymmärrys ja sitä kautta viisaus vähenee ihmiskunnassa. Hyvä esimerkki on se kehitys, mikä on tapahtunut evoluutio-opin myötä. Darwinin ei varsinaisesti oppia keksinyt 1800 -luvulla, vaan itse ajatus oli olemassa jo ennen. Darwinin ajatukset kuitenkin saivat tämän idean "lentoon". Evoluution kannattajat sanovat nyt, että Darwinin teorioissa oli virheitä ja nykyinen evoluutiokäsitys on tieteen kehittymisen kautta edistynyt. Mukaan ovat tulleet mm. molekyylibiologia, dna-tutkimus, jne.

Yhtä kaikki, usko evoluutioon, evoluutio uskonto, on viimeisten vuosikymmenien aikana syrjäyttänyt Raamatun todistusta ihmisen ja maailman alkuperästä. Tähän viittaa mm. Jaak.3:15: "Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta." Ihmisen äly ei ole sama asia kuin viisaus. Älykäs ihminen ei suoraan tarkoita viisasta ihmistä. Hitlerkin oli älykäs ihminen. Jos katsomme maailman tilaa, voimme nähdä paljon älykkyyttä, jota käytetään kaiken pahan ja vahingollisen tekemiseen ja edistämiseen.

Omaan ymmärrykseensä tukeutuen joukko fariseuksia sanoi Jeesukselle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa'", Joh.8:52. Ihmislähtöinen ymmärrys ja viisaus otetaan helposti syrjäyttämään Jumalan totuus ja Jumalan viisaus siksi, koska ihmisen syntinen luonto on kaiken aikaa kapinassa Jumalaa vastaan. Luemme jatkuvasti uutisista kuinka lasten ja nuorten pahoinvointi lisääntyy, samoin kurittomuus ja välinpitämättömyys, kuinka perheet hajoavat entistä herkemmin, huumeiden käyttö vain yleistyy, ym. Ihmiset eivät kuitenkaan pysähdy

ajatteluun olisiko Jumalan Sanan syrjäyttämällä ja sitä kautta Jumalan pelon ja kunnioituksen häviämällä yhteiskunnasta jotakin tekemistä nykyisten ongelmien kanssa.

Kun saamme armon nähdä totuus itsestämme, maailmasta ja Jumalasta Hänen sanansa kautta, ja kun Jumala armahtaa nöyryyttäen meidän omaa itsekeskeistä ja ylpeää minäämme, voimme todeta kuten Saarnaajan kirjassa 2:13 "niin minä näin, että viisaus on hyödyllisempi tyhmyyttä, niinkuin valo on pimeyttä hyödyllisempi." Jumalan antama ymmärrys antaa viisautta. Astumme ikään kuin pimeydestä valoon, joka opastaa iankaikkiseen elämään. "Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni", Ps.119:105. Raamatullisen Jumala -tietoisuuden väheneminen vähentää Hänen jakamaansa ymmärrystä ja uskoa ja sitä kautta oikeaa viisautta yhteiskunnassa. Jaakob sanoo Jumalan viisaudesta 3:17: "Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele."

Joitakin vuosia sitten eräs tutkijaryhmä julkaisi tiedon, josta Suomessakin lyhyesti kerrottiin. Sen mukaan ihmisten viisaus, tai älykkyys on yleensä ottaen vähentynyt maailmassa. Karioiden voitaisiin sanoa, että jos ihminen pitää itseään vain yhtenä apinalajina, niin on selvää, että apinamainen käytös lisääntykin.

Ihmisten yhteyttä Raamatun kristillisyyteen on tutkittu ja tutkitaan säännömukaisesti etenkin Amerikassa. Yleinen piirre on, että yhä harvempi kristilliseksi sanottuihin tilaisuuksiin osallistuva oikeasti uskoo tai ymmärtää Raamatun evankeliumin. Varmaan siksikin, koska liian monet pastorit ja puhujat eivät ole itse sitä sisäistäneet. Sen sijaan uskotaan enenevästi omiin tekoihin, pyrkimykseen, kokemuksiin, poliittiseen vaikuttamiseen ja yleensä ihmiskeskeisyyteen. Monissa kristillisissä yhteyksissä pumpataan jatkuvasti, kuinka siellä tai tuolla on suuri herätys tai ainakin se alkaa jos vain toimisimme oikein. Tällainen herätyksen kaivo ja lähde on kuitenkin tyhjä eikä tyhjästä lähteestä vettä pumpata. Ei ainakaan puhdasta vettä.

Liian monesti asiaan vaikuttavat oman minän, markkinoinnin, rahankeruun, viihteen, maailmallisuuden, yleensä ihmisen ja hänen tekemisensä korostaminen. Ihmisiä saadaan kyllä näyttävästi mainostettuihin suuriin tilaisuuksiin mutta se jää pelkäksi pintakuohuksi. Kristinuskosta sivussa olevat näkevät sen myös entistä enemmän ääri liikkeenä. Tähän ajatteluun totuttaa myös maailmallinen media. Se kertoo kristillisyydestä yleensä vain negatiivisissa yhteyksissä, kun kristillisyyden nimeä hyväksikäyttävässä valhekristillisyydessä tapahtuu uutisoinnin arvoista. Toisaalta media huomioi myös liberaalikristillisyyden suhtautuen siihen positiivisesti.

Eräänä vuonna kirjoitin Ylälle avoimen kirjeen, kun se otsikoi pääsiäiseen liittyen, kuinka "kristityt eläytyvät Jeesuksen kärsimyksiin eri puolilla maailmaa pitkäperjantaina". Jutussa oli kuvia erilaisten lahkosten ja ryhmien pitkäperjantain vietosta, mm. kun Filippiineillä ihmiset menevät ristille ja antavat nauttia itsensä kämmenistä sen poikkipuuhun, kuvia mystisistä kulkueista, jne. Nämä toiminnat edustavat pakanuutta, eivät Raamatun kristinuskoa. Arvostelin jutun toimittajien harhakäsitystä siitä, että jutussa esitetty edustaisi kristillisyyttä. Tapahtuu siis asioita, jotka liitetään kristillisyyteen ja joista uutisoidaan kristillisinä, mutta jotka antavat aivan väärän kuvan kristillisyydestä ja kristityistä.

Tämä kuvaa nopeaa kehitystä meillä ja maailmalla. Raamatullinen ymmärrys ja usko hämärtyy ja kristinuskon nimeä hyväksikäytetään kaikenlaisissa Raamatulle vieraisissa yhteyksissä. Raamatun Jumalaan uskovien määrä vähenee uskonnollisuuden ja suoranaisten pakanuuden myötä. Raamatun Jumala ajatellaan sellaisena, kuin itselle kulloinkin sopii. Jeesus toteaa Luuk.18:8 "...kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" Tämä aika ei varsinaisesti ole enää edessäpäin vaan me olemme siinä jo pitkällä.

Apt. luku 3 jae 16 mainitsee uskon "jonka Jeesus vaikuttaa". Jeesus yksin on uskon keskipiste, sen antaja ja uskon kohde. Puhumme Hänen sovitusteostaan, jonka kautta yksin yhteys Jumalaan on saatavissa. Ei millään muulla tavalla. Vaikka ihminen eläisi koko elämänsä tekemällä vain hyviä tekoja jumalallisen lain täyttämiseksi, se ei riittäisi Jumalalle. Jokaisen ihmisen sisin on synnin saastuttama eikä sisin puhdistu ihmisen omin teoin. Raamattu sanoo, että Jumala vanhurskauttaa syntisen "uskon kautta Jeesukseen Kristukseen", Room.3:22, ja "uskon kautta hänen vereensä", 3:25. Syntisyys on edelleen olemassa tässä ruumiissa mutta Jumala ei enää sitä näe, koska Kristuksen kautta se on sovitettu.

Raamatun Jumalan täydellinen laki, täydellinen tahto, vaatii myös ihmiseltä täydellisyyttä jos hän omin avuin aikoo pelastua. Uskon laki sen sijaan sanoo, että et ole täydellinen etkä koskaan siksi tule, etkä voikaan tulla ja siksi Jumala ei voi koskaan hyväksyä sinua yhteyteensä. Mutta jos uskot täydellisen ja viattoman Kristuksen sovitustekoon puolestasi, sinun syntisyytesi peitetään ja Pyhä Jumala näkee sinut Kristuksessa puhtaana ja synnittömänä.

Jumalan suuruus ja ihmeellisyys on käsittämätön ihmiselle ja siksi suurin osa torjuu Raamatun koko ilmoituksen Hänestä. Raamattua voidaan lukea ja esitellä ihmisille hienona kirjana, joka opettaa vaikkapa hyvälle tavoille. Mutta siitä, että Raamattu tuomitsee kadotukseen ihmisen, joka ei hyväksy Kristuksen sovitusta omalle kohdalleen, ei enää paljon puhuta. Ihmistä ei saa sanoa kelvottomaksi, pahaksi, tai syntiseksi. Totuus ei silti mihinkään muutu vaikka se ihmisiltä peitetään.

Jotka halajavat kuulla ja vastaanottaa totuuden siitä mitä he ovat, kohtaavat syntisyytensä. Juuri sen kautta saadaan ymmärrys siitä, mitä Jumalan armo on. Gal.2:16, "mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista."

Uskon kautta me olemme "Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa", Gal.3:26.
Uskon kautta Häneen meillä "on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö", Ef.3:12.
Uskon kautta Kristus asuu sydämissämme, Ef.3:17, eli kyse on uskon kautta saatavasta ymmärryksestä siihen, mitä Kristus on puolestamme tehnyt ja tekee.
Hepr. luku 11 luettelee asioita, jotka uskon kautta ymmärrämme.

Johanneksen evankeliumin luvussa 6 kerrotaan kuinka Jeesuksen puheen jälkeen monet kokivat sen loukkaavana. Jeesuksen ilmoittama totuus ihmisestä ja ihmisen maailmasta koetaan edelleen loukkauksena. Se loukkaa, se syyllistää. Syyllistäminen on varsinainen aikamme turvalauseke synnin puolustamiselle. Ketään eikä mitään pidä syyllistää, eihän kukaan ihan kelvoton ole. Tämän käsityksen Jeesus murskaa. Raamatun mukaan jokainen on kelvoton ja se loukkaa nykyisin vallalla olevaa ihmiskäsitystä.

Opetuslapsilla oli - kuten yleensä kaikilla uskonnollisilla ihmisillä aina on ollut ja on edelleen - käsitys, että Jumala vaatii meiltä tekoja Hänen hyvittämisekseen. Joh.6:28-29: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme? Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.'" Usko on yksin Jumalan teko ja lahja meille. Usko ei ole meidän ominaisuutemme eikä kykymme. Siksi Raamattu painottaa, ettei meillä ole mitään kerskattavaa paitsi Kristus: uskon alkaja ja täyttävä. Ihmisen teot eivät päde Jumalan edessä ja siksi vain Jumalan oma teko ihmisen puolesta on pätevä. Uskon syntyminen on yksin Jumalan teko. Hyvää tarkoittavat maininnat siitä, kuinka minä tulin uskoon, valitsin uskon, otin uskon vastaan, annoin elämäni Jumalalle, yms. eivät kuvaa mitä oikeasti tapahtuu. Pitäisi sanoa: minulle annettiin, minä sain armon uskoa. Ei siinä ole mitään minun ansiotani.

Joh.6 luvussa kerrotaan, kuinka "monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa", 6:66. Uskonnollisella ihmisellä on monia syitä, jotka saavat hänet

kuvittelemaan, että hänen suhteensa Jumalaan on kunnossa vaikka sen perusta ei ole yksin Kristus. Jeesuksen luo jääneet ilmoittivat: "me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä", 6:69. Uskon kautta me ymmärrämme, että kyse ei ole meidän vanhurskaudestamme ja hyvydestämme, vaan Kristuksen, kuten Fil.3:9 sanoo: "ja minun havaittasiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella." Kaikissa nykyseurakunnissa ei kovin paljon painoteta, että usko, josta Raamattu puhuu, ei ole meidän omaa uskoamme. Oikeasti puhutaan Kristuksen uskosta meissä, jota kuvataan myös, että Kristus asuu meissä, sydämissämme.

Tähän viittaa myös Gal.2:20: "ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni." Minun oma jumala-uskoni ei pitkälle kannaa eikä se tee minua täydelliseksi Jumalan edessä, mutta Jeesuksen usko, jonka Hän meille lahjoittaa ja johon me liitymme, tekee kaiken tämän. Siinä uskossa, Kristuksen tähden ja yksin Hänen ansiostaan olemme turvassa.

Juhani Aitomaa